

men jeg tør drifftig vædde, at, dersom man gennemgaaende nedſætter Contoirholdsgodtgjørelsen for Amtmændene — hvad jeg forefter hverken ſkal foreſlaae eller være med til — vilde man derved opnaae, hvad man paa ingen Maade vil opnaae ved Behandlingen af Lønningſlovene for Embedsmændene, idet man nemlig ved en tarvelig Contoirholdsgodtgjørelſe vilde bevirke, at en Maſſe Skrivelſer kom ud af Verden, ſom det ikke er muligt at afſtaffe ved Lov. Jeg kan ſelv paa viſe Tilfælde, hvori man f. Ex. i en ſimpel Anviſning iſtedetfor kort og godt at ſige, hvad den gaaer ud paa, berører Omſtændigheder og Reſolutioner, der ere ſaldne ligefra de ældſte Konges Tid; iſtedetfor at ſkrive en Anviſning paa nogle enkelte Linier, optager den hele Sider. Jeg troer, at man ved ikke at ſætte Contoirholdsgodtgjørelſen høiere end til det ligefrem Tarvelige, vilde bevirke, hvad man ikke kan bevirke ved en Lov, naar Regjeringen ikke vil gaae ind derpaa, nemlig, at diſſe Embedsmænd i Forbindelſe med ſelve Miniſterierne vilde træffe Foranſtaltninger til, at en Maſſe Sager kunde blive afgjorte langt lettere og paa en for Befolkningen behageligere Maade end nu ved de evig lange Skrivelſer.

Sylv. Jørgenſen: Det, den ærede ſidſte Taler omtalte, troer jeg dog ikke vil opnaaes i nogen ſtor Almindelighed ved det, her er Spørgsmaal om for Præſto Amt. Foraavidt det oftere er omtalt, at Regtſen af dette Vædringsforſlag ſkulde have tilfølg, at der i fremtidige Contoirholdslove vil blive indført en ny Poſt, troer jeg ikke, at dette forholder ſig rigtigt. Det er nemlig Tilfældet med Amtmændenes Contoirholdsgodtgjørelſer, at diſſe blive opførte under een Sum, ſaa at altsaa Ingen kan ſige, i hvilket Forhold det ene eller det andet er indbefattet dert. Derimod ere for andre Embedsmænds Vedkommende ſamtlige Summer anſatte hver for ſig, og jeg troer derfor ikke, at man behøver at nære denne Frygt. Hvad angaaer Deconomien, ſom den ærede Ordſører for Forſlagsſtillerne anførte, vil jeg tilſtaae, at jeg ikke formaaer at ſætte mig ind i, at det ſkulde være god Deconomi, at man for at ſpare 100 Rd. paa eet

Sted riſikerer at tabe 300 Rd. paa et andet Sted. Hvad angaaer det Forbehold ved Finantsloven, ſom det ærede Medlem omtalte, ſaa troer jeg for det Førſte ikke, at nogle af de Amtmænd, ſom her er Tale om, ville indkomme til Finantsudvalget med et ſaadant Andragende, men, hvis dette ogſaa ſkete, troer jeg, at Finantsudvalget vil ſvare omtrent ſom ſaa, at det vil henviſe dem til de Embeder af ſamme Størrelſe, hvorfor der er beſtemt 1200 Rd. Hvad min prisværdige Omhu for at erkjendige mig om Tilſtanden i Præſto Amt angaaer, ſkal jeg til Støtte for mine Uttringer blot henviſe til de fremkomne Udtalelſer fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og Præſto Amts 1ſte Valgfreds (Scavenius), ſom dog maaſtee have noget Kjendſkab til diſſe Forhold.

J. A. Hanſen: Jeg vil blot ſige, at det, efter hvad den høitærede Indenrigsminiſter nylig har ſagt, altsaa er en afgjort Sag, at det er efter Andragende fra Amtmanden, at denne boer paa Linderſvold. Det er vel en tidligere Amtmand, ſom har faaet denne Tilladelſe, men, hvis den nuværende Amtmand ikke fandt ſig vel tjent dermed for ſit eget Vedkommende, vilde han foretrække at tage Bopæl i Præſto. Han ſtøtter ſig til en tidligere Tilladelſe, men da han har fundet den paſſende for ſig ſelv, er det altsaa efter hans egen frivillige Beſlutning, at han vedbliver at boe der iſtedetfor at opſlaae ſin Bopæl i Præſto.

Indenrigsminiſteren: Dette er atter en lille Miſforſtaaelse, thi, dersom Voligen i Præſto ſkulde koſte 800 Rd., medens Voligen paa Linderſvold koſter 512 Rd., vil Amtmanden ikke efter eget frie Valg kunne flytte ind til Præſto.

J. A. Hanſen: Jeg tillader mig at troe, at Regjeringen og Rigsdagen vilde blive nødte til at lade ham boe i Præſto, hvis han vilde, thi han kunde støtte ſig til en Lov, ſom ſiger, at Amtmanden ſkal boe i den By, hvorefter Amtet har ſit Navn.